

РЕШЕНИЕ

№ 1506

гр. Варна, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Валентина Ст. Батешкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20223110203488 по описа за 2022 година

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от О. С. К., против Наказателно Постановление № 648460-F663868/19.07.2022г. на Директора на Дирекция „Обслужване” при ТД - НАП гр.Варна, с което на О. С. К. е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв. на основание чл.80 ал.1 от ЗДДФЛ.

В жалбата се иска отмяна на постановлението. В съдебно заседание, въззивника редовно призован, се явява лично и поддържа жалбата си.

Въззиваемата страна, чрез процесуалният си представител, оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно.

След преценка на доводите на въззивника и становището на въззиваемата страна, с оглед събраните доказателства по делото, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

Въззивникът бил данъчно задължено физическо лице. Въз.К., като физическо лице, следвало да подаде годишна данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ за 2021г. за облагаемия си доход за 2021г от трудови правоотношения и доходи от други източници по чл.35 от ЗДДФЛ в ТД НАП, но не изпълнило това си задължение в законоустановения срок до 03.05.2022г.

Дължимата данъчна декларация по чл.50 ал.1 от ЗДДФЛ. Била подадена на 11.05.2022г.

При обработка на декларацията, било установено че същата се подава след изтичане на законоустановения срок, който съобразно посочения период. Поради това бил съставен против въззивникът акт за установяване на административно нарушение. В него били описани направените констатации и установеното нарушение било квалифицирано като такова по чл.50 ал.1 от ЗДДФЛ. Актът бил връчен на въззивникът. В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН не били депозирани възражения.

Въз основа на съставеният акт от Директора на Дирекция „Обслужване” при ТД-НАП-Варна било издадено и атакуваното наказателно постановление, в което административно наказващият орган изцяло е възприел описаната фактическа обстановка. За описаното нарушение наказващият орган наложил на въззивникът наказание „Глоба” в размер на 50лв. на основание чл.80 ал.1 от ЗДДФЛ.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно наказателната преписка, събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните **правни изводи:**

Въззивната жалба е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП- гр.Варна, съгласно заповед № ЗЦУ ОНР-1149/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП. Образуваното административнонаказателното производство е проведено правилно и законосъобразно.

Наказателното постановление е издадено в шестмесечният преклузивен срок по чл.34 ал.3 от ЗАНН. Спазени са нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като съставеният АУАН и издаденото наказателно постановление съдържат всички реквизити, посочени в тези норми. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на постановлението и по никакъв начин не е накърнено правото на защита на жалбоподателят, което той е упражнил с подаването на жалба до въззивната инстанция. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано.

Правилно административно-наказващият орган е квалифицирал нарушението като такова по чл.50 ал.1 от ЗДДФЛ и на основание чл.80 ал.1 от ЗДДФЛ е наложил наказание "Глоба", тъй като именно там е предвидена санкция за лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, каквото виновно поведение в случая е налице.

Съобразно събраните по делото доказателства обаче, съдът намира че административно-наказващият орган е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, което не е било сторено. Съгласно ТР № 1 от 12.12.2007г. на НК на ВКС преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол. В обхвата на съдебният контрол се включва и проверка относно законосъобразността на преценката по чл.28 от ЗАНН. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административния орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото.

За да се установи дали случая е маловажен или не, следва да се обсъди степента на обществена опасност на извършеното нарушение, като негово обективно качество, за да се установи дали е социално необходимо и оправдано да се прибегне до прилагане на административно наказателната отговорност. В конкретния случай, видно от материалите приложени по преписката, е че декларацията е подадена от въззивникът е със закъснение. Действително, нарушението е формално по своя характер, но с неговото допускане не е бил нарушен в съществена степен предвиденият в закона ред за деклариране на приходи и разходи, не е довело до неправилно изчисляване или невнасяне на данъци, както и не са настъпили каквито и да било вредни последици за бюджета. В случая няма данни декларацията да е била подадена след осъществяване на определени действия от страна на органите на НАП по установяване нарушението и откриване нарушителя. Въззивникът сам е предприел действия по изпълнение на ангажимента си, макар и след изтичане на крайния срок. На следващо място, от посоченото в постановлението обстоятелство, че нарушението е извършено за първи път, съдът намира че извършеното от въззивникът е с явно незначителна обществена опасност и засяга в малка степен установения ред за държавно управление. Самото нарушение е от възможно най- лекия вид измежду визираните в хипотезата на чл.80 ал.1 от ЗДДФЛ - неподаване в срок, т. е. само забава в изпълнението, а не липса на изпълнение на задължението или посочване на данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък в по-малък размер или до неоснователно намаляване, преотстъпване или освобождаване от данък. Поради това и съдът намира, че следва да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и да се приеме, че случаят е маловажен. Наказващият орган от своя страна в постановлението не е изложил мотиви защо приема, че случаят не е такъв и без обсъждане на всички обстоятелства, установени в

хода на проверката е издал наказателно постановление , като е наложил на въззивникът наказание. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАННН. Наказващият орган е бил длъжен да отчете наличието на обстоятелствата на чл. 28 от ЗАНН, които изключват отговорността или най-малкото да се мотивира, защо не прилага чл. 28 от ЗАНН. За това го задължава чл. 53 ал. 1 от ЗАНН, според който наказващият орган издава наказателно постановление, след като се убеди, че няма основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление, наказващият орган не е изложил мотиви за липсата на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл.93 т.9 ДР на НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Целта на ЗАНН е налагане на наказания за предупреждаване и превъзпитаване на нарушителят към спазване на установения правов ред и въздействие върху гражданските субекти възпитателно и предупредително. Налагането на санкция не следва да се приема като самоцел на закона, тъй като е регламентирана възможност да не се налага наказание, като се предупреди нарушителя чрез съответен способ, че при повторно нарушение ще бъде санкциониран. Няма съмнение, че нарушението, за което е ангажирана отговорността на лицето е формално, респ. от него не настъпват вреди нито за държавата, нито за гражданите. Реално се касае за нарушение, от което не са настъпили никакви вредни последици. Няма доказателства жалбоподателят да е наказван за идентично нарушение на закона. Горното води до извода, че се касае за инцидентен случай. В случая обществената опасност на деянието и на дееца е явно незначителна.

Предвид изложеното, съдът намира, че в настоящата хипотеза е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 28 б. "а" от ЗАНН, като нарушителят следва да бъде предупреден на осн. чл. 63 ал.4 от ЗАНН, че при повторно извършване на нарушението ще му бъде наложено административно наказание. Доколкото при хипотезата на чл. 28 б. "а" от ЗАНН е осъществен състав на административно нарушение, то

предупреждението не означава оневиняване. Съдът намира, че по този начин биха се изпълнили целите на наказанието – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред и да въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, така както визиращ чл. 12 от ЗАНН. В конкретният случай още съставения акт е изиграл същата роля, предвид предприетите незабавни действия от страна жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно Постановление № 648460-F663868/19.07.2022г. на Директора на Дирекция „Обслужване” при ТД - НАП гр.Варна, с което на О. С. К. е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв. на основание чл.80 ал.1 от ЗДДФЛ.

На основание чл.63 ал.4 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя **О. К.**, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че мотивите към решението са изготвени пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____